

Critias hands over Theramenes to the Eleven. The Eleven and their servants drag him off and Xenophon recalls his subsequent behaviour.

“Παραδίδομεν ὑμῖν, ἔφη, Θηραμένην τουτονὶ κατακεκριμένον κατὰ τὸν νόμον· ὑμεῖς δὲ λαβόντες καὶ ἀπαγαγόντες οἱ ἐνδεκα οὐδεὶς τὰ ἐκ τούτων πράττετε.”

ώς δὲ ταῦτα εἶπεν, εῖλκε μὲν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ ὁ Σάτυρος, εῖλκον δὲ οἱ ὑπηρέται. ὁ δὲ Θηραμένης ὥσπερ εἰκὸς καὶ θεοὺς ἐπεκαλεῖτο καὶ ἀνθρώπους καθορᾶν τὰ γιγνόμενα. ή δὲ βουλὴ ἡσυχίαν εἶχεν, ὄρῶσα καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς δρυφάκτοις ὅμοίους Σατύρων καὶ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου πλῆρες τῶν φρουρῶν, καὶ οὐκ ἀγνοοῦντες ὅτι ἐγχειρίδια ἔχοντες παρῆσαν.

οἱ δ' ἀπήγαγον τὸν ἄνδρα διὰ τῆς ἀγορᾶς μάλα μεγάλῃ τῇ φωνῇ δηλοῦντα οἴα ἐπασχε. λέγεται δ' ἐν ρήμα καὶ τοῦτο αὐτοῦ. ὡς εἶπεν ὁ Σάτυρος ὅτι οἰμώξοιτο, εἰ μὴ σιωπήσειεν, ἐπήρετο· “Ἄν δὲ σιωπῶ, οὐκ ἄρ,” ἔφη, “οἰμώξομαι;” καὶ ἐπεί γε ἀποθνήσκειν ἀναγκαζόμενος τὸ κώνειον ἔπιε, τὸ λειπόμενον ἔφασαν ἀποκοτταβίσαντα εἰπεῖν αὐτόν· “Κριτίᾳ τοῦτ' ἔστω τῷ καλῷ.” καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἀγνοῶ, ὅτι ταῦτα ἀποφθέγματα οὐκ ἀξιόλογα, ἐκεῖνο δὲ κρίνω τοῦ ἀνδρὸς ἀγαστόν, τὸ τοῦ θανάτου παρεστηκότος μήτε τὸ φρόνιμον μήτε τὸ παιγνιῶδες ἀπολιπεῖν ἐκ τῆς ψυχῆς.

Xenophon Hellenica 2.3.54-6

δρύφακτος, ὁ - railing
 ἐγχειρίδιον, τό - dagger
 οἰμιζω - (here) I suffer
 κώνειον, τό - hemlock
 ἀποκοτταβίζω - I fling away
 ἀπόφθεγμα, ατος, τό - utterance
 ἀγαστος, η, ον - worthy of admiration
 παιγνιῶδες, τό - sense of humour